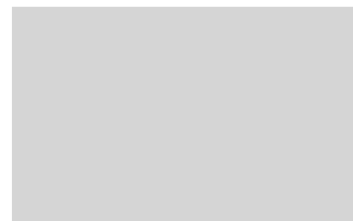

ROMÂNIA

SG

SENATUL ROMÂNIEI
Nr. 1293 / 26.04.2022

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Biroul permanent al Senatului
L. 619 / 26.04.2022

București, 21 aprilie 2022

Domnului Florin-Vasile Cîțu
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

L619/2020

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru modificarea și completarea Legii viei și vinului în sistemul
organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015**

Legea pentru modificarea și completarea Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015 instituie o serie de măsuri ce vizează, pe de o parte, îmbunătățirea activității de promovare a sectorului viticol românesc, iar pe de altă parte, salarizarea personalului încadrat la Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole (O.N.V.P.V.). Față de soluțiile legislative adoptate, considerăm însă că unele dintre dispozițiile legii menționate sunt neclare, de natură să genereze probleme în aplicare și, prin urmare, se impun a fi reanalizate de către Parlament.

1. Noul articol 56¹ din Legea nr. 164/2015, prevăzut la art. I. pct. 3 din legea supusă reexaminării, prevede: „Art. 56¹. – (1) În scopul promovării vinului românesc cu D.O.C., I.G. și a vinului varietal în plan național și internațional se înființează

Institutul de Promovare a Vinului Românesc, denumit în continuare IPVR, ca instituție de drept public și de utilitate publică, cu personalitate juridică, în subordinea O.N.V.P.V. (2) Sediul IPVR este în București, Șoseaua Iancului nr. 49, sectorul 2. (3) Finanțarea IPVR se realizează din venituri proprii și din bugetul O.N.V.P.V. (4) Veniturile proprii provin din: a) sponsorizări; b) donații; c) prestări de servicii; d) contracte de finanțare, încheiate pe perioade multianuale, pentru realizarea programelor de promovare a sectorului vitivinicol românesc; e) contracte de parteneriat public-privat; f) alte venituri, potrivit legii. (5) Regulamentul de organizare și funcționare, atribuțiile corespunzătoare obiectului de activitate al IPVR și structura organizatorică sunt aprobate prin hotărâre a Guvernului. (6) Patrimoniul IPVR este alcătuit din bunuri mobile și imobile dobândite cu titlu de proprietate, donații sau bunuri imobile aflate în proprietatea publică sau privată a statului și date în administrare sau în folosință, în condițiile legii. (7) Numărul de posturi aprobate pentru IPVR este de minimum 7. (8) Personalul IPVR este personal contractual și este salarizat potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”.

Referitor la Institutul de Promovare a Vinului Românesc (IPVR), în primul rând, considerăm că natura juridică a IPVR este neclară, utilitatea publică fiind în mod eronat atribuită unei instituții de drept public. Astfel, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 191 Cod civil cu cele ale art. 5 pct. 28 lit. w), respectiv art. 5 pct. 29 lit. aa) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, rezultă că diferența dintre o instituție publică și o instituție de utilitate publică constă în faptul că, în timp ce instituția publică acționează în regim de putere publică și/sau prestează servicii publice, instituția de utilitate publică este obligatoriu o persoană juridică de drept privat, care, potrivit legii, a obținut acest statut de utilitate publică. Or, potrivit alin. (1) al art. 56¹ din legea criticată, IPVR se va afla în subordinea O.N.V.P.V., care, în conformitate cu dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 164/2015, este „organ de specialitate tehnico-științific al administrației publice centrale, în subordinea autorității cu atribuții în domeniul vitivinicol, cu personalitate juridică, finanțat integral din venituri proprii, care gestionează la nivel național, în principal, potențialul de producție, D.O.C., I.G. și mențiunile tradiționale pentru produsele vitivinicole”. Prin urmare, stabilirea statutului de utilitate publică în privința Institutului de Promovare a Vinului Românesc este în mod impropriu alocat unei persoane juridice de drept public, fiind astfel necesară o reanalizare a textului de către Parlament în sensul stabilirii fără echivoc a naturii juridice a acestui organism.

În al doilea rând, considerăm că dispozițiile art. 56¹ referitoare la Institutul de Promovare a Vinului Românesc ar trebui reexamineate de Parlament și din perspectiva impactului bugetar, sub cel puțin două aspecte: al sursei de finanțare și al angajării de personal. În acest sens, semnalăm că alin. (3) al art. 56¹ prevede că finanțarea IPVR se realizează atât din venituri proprii, cât și din bugetul O.N.V.P.V. Totodată, alin. (7) al aceluiași articol prevede că numărul de posturi aprobate pentru IPVR este de minimum 7, utilizarea sintagmei „minimum” conducând la concluzia că numărul

poate fi oricât de mare, iar alin. (8) prevede că personalul IPVR este salarizat potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Prin urmare, înființarea IPVR presupune creșterea cheltuielilor salariale, cu impact asupra bugetului general consolidat, ceea ce impune și o analiză din perspectiva prevederilor art. 17 alin. (2) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, potrivit căreia totalul cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat nu poate fi majorat pe parcursul anului bugetar, cu ocazia rectificărilor bugetare.

În al treilea rând, potrivit alin. (5) al art. 56¹, atribuțiile corespunzătoare obiectului de activitate al IPVR vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului. Referitor la această soluție legislativă, învederăm că, potrivit dispozițiilor art. 108 alin. (2) din Constituție, hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor, iar în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Având în vedere prevederile constituționale și legale menționate, considerăm că printr-o hotărâre de Guvern nu se poate complini lipsa unei reglementări de nivelul legii, atribuțiile generale și specifice reprezentând unul dintre elementele de bază care definesc natura juridică a unei instituții. Din această perspectivă, considerăm că în condițiile în care Parlamentul a decis înființarea prin lege a IPVR, atribuțiile specifice ale acestui organism pot fi reglementate numai prin lege, orice altă soluție reprezentând o încălcare a voinței autorității legiuitoare.

În al patrulea rând, considerăm că norma de la alin. (6) al art. 56¹ - ce prevede că patrimoniul IPVR va include bunuri mobile și imobile dobândite cu titlu de proprietate, donații sau bunuri imobile aflate în proprietatea publică sau privată a statului și date în administrare sau în folosință, în condițiile legii - se impune a fi clarificată sub aspectul sferei drepturilor ce vor alcătui patrimoniul IPVR, prin raportare la dispozițiile ce reglementează regimul juridic al proprietății publice, stabilit prin art. 136 alin. (2) și alin. (4) din Constituție, art. 858-860 Cod civil, precum și cu definiția patrimoniului de la art. 31 alin. (1) Cod civil.

Astfel, din interpretarea sistematică a tuturor acestor prevederi rezultă că dreptul de proprietate publică asupra bunurilor poate aparține doar statului sau unei unități administrativ-teritoriale, iar patrimoniul unei persoane este definit la art. 31 alin. (1) Cod civil ca fiind totalitatea drepturilor și datoriilor ce pot fi evaluate în bani. Din această perspectivă, considerăm că prin legea dedusă reexaminării nu sunt respectate prevederile constituționale și legale menționate întrucât, potrivit normei de la alin. (6) al art. 56¹, din patrimoniul IPVR pot face parte bunuri mobile și imobile dobândite cu titlu de proprietate, donații sau bunuri imobile aflate în proprietatea publică.

2. Art. III din legea supusă reexaminării prevede: „ Art. III. - Prin derogare de la prevederile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzută la art. 561 alin. (5) din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole inițiază procedurile de ocupare a posturilor aprobate pentru Institutul de Promovare a Vinului Românesc, cu respectarea prevederilor legale în vigoare”.

Precizăm că Legea nr. 55/2020 vizează instituirea, pe durata stării de alertă declarate în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor măsuri temporare și, după caz, graduale, în scopul protejării drepturilor la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, inclusiv prin restrângerea exercițiului altor drepturi și libertăți fundamentale.

Întrucât aplicabilitatea Legii nr. 55/2020 este strict circumscrisă declarării stării de alertă în condițiile legii, considerăm că orice derogare de la normele acesteia ar putea fi instituită de legiuitor numai în condițiile subzistenței stării de alertă. În raport însă cu data dezbaterii și adoptării Legii pentru modificarea și completarea Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, se constată că starea de alertă încetase. În aceste condiții, considerăm că se impune reanalizarea de către Parlament a întregii soluții legislative înscrise la art. III din legea supusă reexaminării, în vederea clarificării normelor aplicabile procedurii de ocupare a posturilor din cadrul Institutului de Promovare a Vinului Românesc.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea și completarea Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015.

PRESEDINȚELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS